

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. J. K.**, bývajúcej v M., zastúpenej JUDr. P. P., advokátom so sídlom v H., proti žalovanej **Z.** so sídlom v S., **o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 4 C 83/2007, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2009 sp.zn. 10 Co 12/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Senica z 28. októbra 2008 č.k. 4 C 83/2007-141 vo výroku vo veci samej, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 31.1.2007. V časti trov konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou, aj keď nie zo všetkých súdom prvého stupňa uvádzaných dôvodov.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci prvostupňovým i odvolacím súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Odvolaciemu súdu nemožno vyčítať ani nedostatok riadneho odôvodnenia svojho rozsudku. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku jasne uviedol, ktoré dôvody použité v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa neboli právne významné, a z ktorých dôvodov prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil. Výslovne vymedzil použitý dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobkyne (polročná klasifikácia prospechu žiakov žalobkyňou vykonaná spôsobom, ktorý v prípade 13 žiakov nepotvrdili výsledky písomnej skúšky ani následného komisionálneho preskúšania, a jej rozpor s viacerými predpismi, najmä s metodickými pokynmi na hodnotenie a klasifikáciu žiakov) a poukazom na konkrétne zistenia vyplývajúce z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa odôvodnil preukázanie existencie tohto dôvodu, považujúc

ho za také porušenie pracovnej disciplíny, ktorého charakter sa vymykal bežným porušeniam a ktoré bolo možné sankcionovať aj inak výnimočným skončením pracovného pomeru (jeho okamžitým zrušením).

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová